

בפתח היכל הזה באמצע, לחוץ, ששה פתחים שנאחזים בהיכל הזה, וכלם אחוזים בו. כאן יש חלונות פתוחים לצד של האור הקדוש, ואותם מקומות מתקנים למלכי שאר העמים, אותם שלא הציקו לישראל, והגנו עליהם תמיד. לאלה יש כבוד משום ישראל, ונהנים באותה האפלה שבה יושבים מתוך אור שמאיר מצד הקדשה, כמו שנאמר, (ישעיה יד) כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד.

ואם עשו צרות לישראל או שדחקו אותם, כמה הם שאוחזים בהם, ודנים אותם למטה שלש פעמים ביום בכמה דינים משנים אלה מאלה, את אותם מלכים שהציקו להם, שנדונו באותו העולם בכמה דינים, וכל יום ויום מעידים עדות על ישראל ועל אמונתם, ויורדים למטה ונדונים שם. אשריהם ישראל בעולם הזה ובעולם הבא.

עד כאן שבעה היכלות, מדורי צד הטמאה מצד הנחש. אשרי חלקו של מי שנצל ממנו ומלחישתו שלא יתנשף ממנו ולא יטיל בו ארס, שימות בו. יש להשמר ממנו מכל הצדדים, מלמעלה ומלמטה. מי שנצל מהראש, לא ינצל מן הזנב, כשמוכרף ראש, זקוף את הזנב, מכה והורג.

ועם כל זה, (קהלת י) אם ישף הנחש בלא לחש. כמו ששנינו, נוטל רשות ומוציא נשמה. משום כך צריך אדם להשמר שלא יחטא לפני הקדוש ברוך הוא, כדי שלא ילחשו לו לאותו נחש שינשף וינרג. (אשריהם אותם צדיקים שיודעים דרכים קדושות ללכת בהן, שלא ללכת אחר

בפתח זהאי היכלא באמצעיתא, לבר, שית פתחין דמתאחדי בהאי היכלא, וכלהו אחדין ביה. הכא אית פוין פתיחין, לסטרא דנהורא קדישא, ואינון דוכתיין מתתקני למלכי שאר עמין, אינון דלא עאקו לון לישראל, ואגיננו עלייהו תדיר. אלין אית לון יקר בגיניהון דישראל, ואתהנו בההוא אפלה דאינון יתבין, מגו נהורא דנהיר מסטרא דקדושה. כמה דאת אמר, (ישעיה יד) כל מלכי גוים כלם שכבו בכבוד.

ואי עבדו עאקו לישראל, או דחיקו לון. כמה אינון דאחדין בהו, ודיינין להו לתפא תלת זמנין פיומא, מכמה דינין משניין אלין מאלין, לאינון מלכין דעאקו להו, דאתדנו בההוא עלמא בכמה דינין. וכל יומא ויומא סהדין סהדותא עלייהו דישראל, ועל מהימנותא דלהון, ונחתי לתפא ואתדנו תמן. זכאין אינון ישראל בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

עד הכא שבע היכלין, מדורי דסטרא מסאבא, מסטרא דנחש. זכאה חולקיה מאן דאשתזיב מניה, ומלחישותיה, דלא יתנשף מניה, ולא יטיל ביה ארסא, דימות ביה. (דף רס"ח ע"ב) מכל סטרין אית לאסתמרא מניה, מעילא ומתתא. מאן דישתזיב מרישא, לא ישתזיב מזנבא. בד אכיה רישא, זקיה זנבא, מחי וקטיל.

ועם כל דא, (קהלת י) אם ישוף הנחש בלא לחש. כמה דתנינן, נוטל רשו ואפיק נשמתא. בגין כך אצטריך ליה לבר נש לאסתמרא, דלא יחוב קמי קדשא בריך הוא, בגין דלא ילחישו ליה לההוא חוץ דינשוף ויקטל. (ס"א

זכאין אינון צדיקניא דנרעין ארמין קדישין למיסד בהו ולא למיסד בחר החוץ חוץא בישא סטרא אחרא מסאבא ומתפרשי